

Introductie tot Hizb ut Tahrir

Hizb ut Tahrir - Europa

Introductie tot Hizb ut Tahrir

**Het Arabisch origineel van dit boekje is uitgegeven door
Hizb ut Tahrir - Europa**

Eerste druk Arabisch origineel:

2007 - 1428 H

Tweede druk Nederlandse vertaling:

2015 - 1436 H

Allah (جَلَّ) zegt:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ)

*"Allah verandert de toestand van een volk niet voordat
zij hetgeen in hun hart is
veranderen"*

(VBK soera ar Ra'd 13, aaya 11)

Inhoudsopgave

Voorwoord	1
Inleiding	2
Wat is Hizb ut Tahrir	5
Wat wil Hizb ut Tahrir?	7
1. Renaissance van de <i>Oemma</i>	7
2. De opbouw van de samenleving.....	8
3. De opbouw van de staat.....	8
4. Het dragen van de boodschap.....	9
De methode ter verandering van Hizb ut Tahrir	10
1. De verandering van de mens.....	10
2. De verandering van de samenleving.....	12
3. De verandering van de regering.....	13
Het Werk van Hizb ut Tahrir	15
Het Werk van Hizb ut Tahrir in het Westen	17
De Partijcultuur van Hizb ut Tahrir	18
De Cultuur van Hizb ut Tahrir	20
De methode ter kennisvergaring.....	21
Het credo (<i>al 'aqieda</i>).....	23
De ideeën met betrekking tot regeren.....	24
De ideeën met betrekking tot economie.....	25
De ideeën met betrekking tot sociale aangelegenheden.....	26
De ideeën met betrekking tot staatsburgerschap.....	27
Slot	29

Voorwoord

Hizb ut Tahrir is een politieke partij met Islam als haar ideologie (*mabda'*). Haar doel is de hervatting van de Islamitische manier van leven door middel van het hervestigen van de Islamitische Staat, die de Islamitische systemen implementeert en zijn boodschap aan de wereld verkondigt. Deze partij heeft een partijcultuur opgezet welke bestaat uit Islamitische oordelen over de zaken van het leven. De partij roept de mensen op, Islam als intellectueel leiderschap (*qiyaadat oel fikriyya*) aan te nemen waaruit de systemen voortvloeien die alle problemen van de mens oplossen, of deze nu politiek (*siyaasa*), economisch (*Iqtisaad*), cultureel (*thaqaafa*), maatschappelijk (*moedjtama'*) of van andere aard zijn. Zij is een politieke partij, die bestaat uit zowel vrouwelijke als mannelijke leden. Zij roept een ieder mens op om Islam en haar concepten (*mafaahiem*) en systemen te adopteren. Ze benadert hen, ongeacht de diversiteit van hun volkeren en wetscholen, volgens de visie van Islam.

Hizb ut Tahrir is een politieke structuur (*takattoel siyaasie*) en is geen spirituele, wetenschappelijke, educatieve, welzijns- of militaire beweging.

De partij werd in 1372 n. H. – 1953 n. Chr. – door de geleerde en politiek denker Sjeich Taqioeddien an Nabhaanie, opgericht.

Na de dood van deze grondlegger op de eerste dag van Moeharram in het jaar 1398 n. H. – 11-12-1977, nam Sjeich 'Abdoel Qadiem Zalloem (Rahimoe'Allah) de partijleiding over tot hij in 2003 zijn aftreden bekendmaakte. Sindsdien is Sjeich 'Ata' ibn Galiel Aboe ar Rasjta leider (*Amier*) van de partij.

Inleiding

De meeste intellectuelen zijn van mening dat een partij de hoogste en meest vooruitstrevende vorm van een georganiseerde politieke organisatie is. Het is alsof er onder hen consensus bestaat over een specifiek kenmerk waarmee ze zich onderscheidt en waarmee ze alom bekend staat; namelijk het nastreven van gezag als doel. Om deze reden is één van de bekendste definities van een partij zoals zij zeggen: *“Een partij is een politieke organisatie welke als doel het verkrijgen van het gezag heeft.”* Sommigen van hen voegen aan deze definitie nog enkele formuleringen toe welke de manier verklaren waarmee dit vaststaande doel kan worden bereikt. Zo zeggen zij: *“Een partij is een politieke organisatie die actief en daadkrachtig deelneemt aan wedijver omwille van het verkrijgen van posities middels verkiezingen”.*

Of zij zeggen: *“een willekeurige politieke groepering die deelneemt aan verkiezingen, en die middels deze verkiezingen kandidaten kan leveren voor algemene posities”.* Of zij zeggen: *“Een willekeurige organisatie, die kandidaten nomineert, om doormiddel van verkiezingen de wetgevende instituties te penetreren.”*

Deze ‘westerse’ definities over partijen zijn enigszins juist te noemen, doch wel op het minimale niveau van definiëring (*al had oel adnaa*). wat inhoudt dat ze exclusief zijn van aard (*maani*) zonder dat ze volledig inclusief (*djaami*) zijn. Met andere woorden; zij laten geen ruimte om het concept van de definitie te vermengen met iets van buiten het concept, tegelijkertijd is het niet nodig de volledige uiterlijke kenmerken op te sommen om de evidente bedoeling van de definities tot uitdrukking te laten komen. Echter, wat er wel aan scheelt, is dat ze heel specifiek zijn en uit gaan van een op zichzelf betrokken nauwe visie.

Het verband dat gelegd wordt met de totstandkoming van politieke partijen, het verband dat gelegd wordt met de realiteit van het politieke leven in het Westen, en de beperking van het concept volgens de westerse visie met betrekking tot het pluralistische democratische regeringsmodel, hebben ertoe geleid dat sommige westerse denkers niet erkennen dat bepaalde communistische organisaties partijen zijn. En onder hen zijn er die vandaag de dag ontkennen dat bepaalde Islamitische organisaties politieke partijen zijn. Dit, ondanks dat zij er geen moeite mee hebben om de beschrijving “politieke partij” los te laten op verenigingen die gebaseerd zijn op het regelen van dienzaken, of op verenigingen die zich bezighouden met het milieu.

De realiteit is dat een partij in zijn politiek organisatorische vorm, een menselijk maatschappelijk verschijnsel is, dat niet specifiek bestemd is voor een bepaald volk tot uitsluiting van andere volkeren, of verbonden is aan een specifieke beschaving (*hadhaara*) tot uitsluiting van beschavingen die haar gelijke niet zijn. Veelmeer is de mens, omdat deze mens is, een politieke wezen die van politiek houdt en zich ermee bezigt; simpelweg omdat hij zijn eigen zaken regelt, die van degenen waarover hij verantwoordelijk is, of een groep of natie. En deze zaakwaarneming die de mens op zich neemt, ontwikkelt met de ontwikkeling van de samenleving, vernieuwt met de vernieuwing van het leven, en ontwikkelt als gevolg hiervan haar verschijning en evolueert in haar vorm. De moderne politieke bewegingen zijn niets anders dan een vernieuwde verschijning van collectief politiek activisme welke altijd al door de gehele mensheid werd gekend en beoefend. Dit alles, ondanks de verscheidenheid in beschavingen, diversiteit in culturen (*thaqaafaat*), verschillen in haar samenlevingen (*moedjtima 'aat*), en de onenigheid in visies inzake het regeren.

Daarom kan het algemene verschijnsel van partijen beschouwd worden als zijnde een aanwezige realiteit bij de gehele mensheid en dit vereist van de politici met verstand, en de oprechte intellectuelen, dat zij zich ontdoen van het heersende centrale model in de beschrijving van de realiteit. Tevens dienen zij te beschikken over een objectieve mentaliteit (*aqliyya*) die de realiteit een algemene omschrijving toekent, en deze beschrijft hoe deze daadwerkelijk is, en niet zoals deze door hen gewenst wordt te zijn.

Daar partijen een realiteit zijn bij de mensheid, is het niets anders dan een structuur van mensen die zich verzameld hebben op basis van een idee (*fikrah*) dat zij wensen te implementeren in het domein des levens. Dit omvat elke politieke organisatie die een specifieke visie adopteert en ernaar streeft deze visie te implementeren in de samenleving. Dit, ongeacht wat haar ideologie ook moge zijn; Kapitalistisch dan wel Communistisch, en ongeacht haar methode; revolutionair dan wel hervormend, en ongeacht haar idee; alomvattend dan wel partieel.

Hetgeen een partij onderscheidt van anderen is het credo (*'aqieda*) of de intellectuele basis (*qa'idat oel fikriyya*) waarop deze gebaseerd is. Daarnaast is hetgeen de partij heeft geadopteerd en wat hieruit voortvloeit, of hetgeen erop gebouwd is aan oordelen (*ahkaam*) en ideeën (*afkaar*), bepalend. Derhalve is een partij welke gebaseerd is op het democratische idee, een democratische partij; een partij welke gebaseerd is op het communistische idee, een communistische partij; en een partij welke gebaseerd is op het Islamitische idee, een Islamitische

partij. Het specifieke karakter van de partij en haar kenmerkend onderscheid, nemen toe wanneer zij een bepaald gedetailleerd plan heeft geadopteerd en nastreeft te realiseren binnen het politieke systeem of de plaats waar ze zich in bevindt en onder zijn schaduw actief is.

Wat is Hizb ut Tahrir

Hizb ut Tahrir is in algemene zin met betrekking tot de definitie van een partij: een structuur, die gebaseerd is op een idee, waarvan de individuen overtuigd zijn en dit in de samenleving ten uitvoer wensen te brengen. In specifieke zin betreft het een Islamitische partij, dat wil zeggen: een partij welke zich baseert op het Islamitische basisidee evenals hetgeen hieruit voortvloeit aan oordelen en wat hierop is gebouwd aan ideeën.

Hizb ut Tahrir is een politieke partij wat betekent dat haar werk het bedrijven van politiek inhoudt. Zij predikt niets anders dan dit, noch houdt zij zich bezig met iets anders. De partij neemt de belangen van de mensen waar, behandelt hun problemen, toont de realiteit aan, adopteert de belangen, openbaart de plannen van de kolonialisten, levert strijd met de schadelijke ideeën, corrigeert de verkeerde concepten, levert strijd met de machthebbers, streeft de opbouw van een staat na, cultiveert de mensen en draagt de Islamitische *da'wa* uit; allen uitsluitend op politieke wijze.

Hizb ut Tahrir is een ideologische politieke partij, dat wil zeggen dat zij gebaseerd is op een ideologie. Zij heeft Islam als alomvattende levensordening aangenomen en handelt vanuit dit basisidee. Dit, vanuit de visie dat het een idee en methode (*tarieqa*) inhoudt, en een intellectueel politiek spiritueel credo waaruit oplossingen, en gedetailleerde oordelen voortkomen die samenhangen met allerhande zaken van het leven; zij het met betrekking tot economie, samenleving, regeren, samenkomst, etc. Hierdoor belichaamt Islam, in haar eigenschap als ideologie, het idee waarop Hizb ut Tahrir is gebaseerd. Dit idee komt tot uiting in de persoonlijkheden van de gezamenlijke partijleden. De partij zet zich in om de *Oemma* met het idee samen te laten smelten, opdat zij dit idee tot haar eigen zaak maakt.

Hizb ut Tahrir beschouwt de radicale verandering als essentieel, en is geen revolutionaire partij (*thawra*) noch een partij die enkel een staatsgreep nastreeft (*inqilaab*), noch een partij die hervormingen zoekt (*islah*). Het is geen revolutionaire partij omdat het niet een partij voor de arbeiders is, of het proletariaat, en streeft in geen geval naar emotionele revolutionaire acties, die zich snel laten ontvlammen en vervolgens even snel weer uitdoven. Het is geen partij die een staatsgreep nastreeft, daar het niet een partij van de elite is en zich niet enkel op de elite toespitst. En het is geen partij van hervormingen, daar het niet de verbetering van de corrupte realiteit nastreeft, maar een radicale verandering van de realiteit wil realiseren. Veelmeer is Hizb ut Tahrir een partij

die de renaissance (*nahda*) van een natie wenst te bewerkstelligen, de opbouw van een samenleving wenst te realiseren, de vorming van een staat wenst te verwezenlijken en het dragen van de *da'wa* naar gans de wereld, ten uitvoer wenst te brengen. Dit zijn zaken die niet middels een opstand, een revolutie op zich, of gedeeltelijk verbeterende hervorming bewerkstelligd kunnen worden. Dit kan enkel worden gerealiseerd door middel van intellectueel, politiek, radicaal, vooruitstrevend en verheffend werk tussen de mensen en in de samenleving.

Hizb ut Tahrir is niet een partij die deelneemt aan verkiezingen zoals het leeuwendeel van de westerse partijen die op dit moment actief zijn, dat wel doen, daar deze partijen deelnemen aan de verkiezingen om de macht te krijgen volgens de methode “het doel heiligt de middelen”. Zij steunen in hun oproep sterk op het “charisma” van bepaalde personen die zij weten aan te trekken, en rekenen op het aantrekkingsvermogen van deze personen in het bereiken van hun doel. Zij slagen niet met hun oproep, maar met de reclame die zij weten te maken. Met andere woorden, slagen zij niet op basis van hun geadopteerde intellectuele plannen, maar slagen zij op basis van de mediacampagnes die zij voeren om stemmen te trekken met hulp van belanghebbenden uit de olie en wapenindustrie. Aangaande Hizb ut Tahrir echter, zoals eerder gezegd, zij is een ideologische partij (*hizb mabda'ie*) die succes nastreeft op basis van haar idee en zijn beschavingsplan, en betreedt niet het pad van “het doel heiligt de middelen”. Daarnaast waakt ze ervoor een speeltje te zijn in handen van belangenorganisaties, en stuurt ze de mensen in de richting die zij zelf wilt, en laat ze zich niet sturen in de richting die de mensen willen. Derhalve kan gesteld worden dat Hizb ut Tahrir de enige bestaande ideologische partij in de wereld is.

Hizb ut Tahrir is in geen geval een alomvattende partij en draagt niet het idee van “het partijsysteem is de staat” of “het eenpartijstelsel”, daar ze een scheiding heeft gebracht tussen haar en de staat. Ze heeft een islamitisch politiek systeem geadopteerd dat meerdere partijen in de staat toelaat, en hen onderschrijft als zijnde onderdeel van het islamitisch intellectueel stelsel.

Hizb ut Tahrir is tevens geen geheime, ondergrondse partij. In tegendeel, zij werkt binnen de *Oemma* en met haar tezamen. De *Oemma* kent de leden van de partij, zij kent het partij-idee, haar methode en haar doel (*ghaaja*). Bovendien is geheimzinnigheid in strijd met haar werkzaamheden en haar doel, en tevens in strijd met haar wil de *Oemma* te leiden, daar naties zich niet laten leiden door diegenen die zij niet kennen.

Wat wil Hizb ut Tahrir?

Het doel van Hizb ut Tahrir is de hervatting van de Islamitische manier van leven. Met andere woorden; het doel is de moslims een islamitisch leven te laten leiden in *Daar oel Islam* (het domein van Islam) en in een Islamitische samenleving die beheerst wordt door Islamitische ideeën en Islamitische emoties (*masjaa'ir*), en waarin de systemen en oordelen van Islam worden geïmplementeerd. Opdat alle zaken met betrekking tot het leven worden geregeld volgens de Goddelijke oordelen (*hoekm sjar'ie*), onder de vlag van een Islamitische Staat, de Khilafah. Het doel wat is vastgelegd door Hizb ut Tahrir kan enkel met de volgende vier zaken bereikt worden:

1. Renaissance van de *Oemma*;
2. Opbouw van de samenleving;
3. Opbouw van de staat;
4. Uitdragen van de Islamitische boodschap.

1. Renaissance van de *Oemma*

De renaissance (*nahda*) is niets anders dan de intellectuele verheffing. Het verbeteren van de economische situatie en vooruitgang op wetenschappelijk gebied hebben beiden niets te maken met het verheffen van het intellect, maar zijn daar in werkelijkheid het resultaat van, en een uiting van dat resultaat. Het idee waarmee het denken verheven dient te worden is het idee dat samenhangt met de visie op het leven en dat ermee te maken heeft. Dat is het essentiële idee welke op alomvattende wijze gebaseerd is op een intellectuele basis en een intellectueel credo (*'aqieda 'aqliyya*) waaruit systemen die bepalend zijn voor het leven, voortvloeien. De aanwezigheid van een ideologie bij een willekeurige natie, is daarom de oorzaak van haar intellectuele verheffingen zijn afwezigheid is de oorzaak van haar verval (*inhitaat*).

Zodoende streeft Hizb ut Tahrir ernaar de Islamitische *Oemma* intellectueel te verheffen door middel van een alomvattende en fundamentele verandering van de ideeën en concepten die tot haar verval hebben geleid. En te vervangen door de ideeën van Islam en zijn correcte concepten (*mafaahiem*), zodat de gedragingen (*soeloek*) in het leven volgens de Islam zijn en zijn oordelen.

2. De opbouw van de samenleving

Een samenleving, welke dan ook, is een verzameling van mensen die door permanente relaties ('*alaaqaat*) zijn verbonden. Deze permanente relaties uiten zich in de heersende ideeën, emoties binnen de groep, en in het systeem (*nidhaam*) dat hun zaken ordent, en hun beschermt. Het opbouwen van de samenleving houdt niets anders in dan het vestigen van een unieke samenleving waarin de ideeën en de emoties één worden, en waarin het systeem in overeenstemming is met die heersende ideeën en emoties. Dit is enkel realiseerbaar middels een ideologie die de relaties bepaalt, waardoor de heersende ideeën en emoties tussen de mensen, en het systeem waarmee de zaken van de mensen worden geordend en beschermd, eender zijn met de ideologie.

Het opbouwen van de Islamitische samenleving betekent, ervoor zorg dragen dat de Islamitische ideologie met haar credo en algemene en gedetailleerde oordelen die uit haar voortvloeien, overheersend zijn tussen een verzameling van mensen, en de relaties bepaalt en beheerst.

3. De opbouw van de staat

Het doel van Hizb ut Tahrir is niet het verkrijgen van het gezag. Veelmeer is het de methode, om het daadwerkelijke doel, namelijk de hervatting van de Islamitische manier van leven, te realiseren. Heerschappij is derhalve niet hetgeen, dat Hizb ut Tahrir voor ogen heeft, maar het opbouwen van een Islamitische Staat.

De realiteit van de staat is dat het een uitvoerende politieke entiteit is van een verzameling concepten, maatstaven (*maqajjies*) en overtuigingen (*qana'aat*) die een groep mensen heeft geaccepteerd. Zodoende zijn de ideeën de basis waarop de staat gefundeerd is, en de macht verandert enkel naar gelang de ideeën veranderen. De machthebber is degene die deze ideeën uitvoert en ermee de belangen behartigd. En daarom, daar Hizb ut Tahrir de opbouw van een staat nastreeft, zet de partij zich in om een verzameling van ideeën over te brengen aan de *Oemma*. Dit, opdat ze de ideeën gaat dragen en volgens deze ideeën zal voortgaan, zodat haar visie op het leven verandert en navolgend hierop haar kijk op de verplichte belangen die in ogeschouw dienen te worden genomen, te worden behartigd en beschermd. Wanneer de visie van de *Oemma* inzake de belangen verandert, verandert in navolging hiervan tevens haar visie op de autoriteit, en zal zij een autoriteit nastreven die van haar eigen aard is; een autoriteit die haar nieuwe visie zal beschermen en zal regelen. Dit, omdat de

autoriteit in wezen niets anders is dan het behartigen van de belangen en ze is de verantwoordelijke voor van het verloop hiervan.

De verzameling concepten, maatstaven, en overtuigingen waarvan Hizb ut Tahrir nastreeft dat deze weerklank vinden in de *Oemma*, komen voort uit het islamitisch credo en zijn hierop gebouwd. Om deze reden streeft de partij ernaar een verzameling ideeën te genereren in de *Oemma* en de samenleving. Ze werkt om de Islamitische Staat te vestigen welke een verzameling van ideeën implementeert die voortkomen uit het islamitisch credo en hierop zijn gebouwd.

4. Het dragen van de boodschap

Het dragen van de boodschap (*risaala*) betekent het dragen van de Islamitische ideologie en het uitnodigen hiertoe op een intellectuele en politieke wijze.

Hizb ut Tahrir draagt de boodschap uit naar de Islamitische *Oemma*. Anders gezegd; zij nodigt de *Oemma* uit en werkt temidden van haar en samen met haar om haar renaissance (*nahda*) te bewerkstelligen en haar unieke samenleving te adopteren opdat zij terugkeert naar de beheersing van de relaties ('*alaaqaat*) middels Islam. En opdat Islam de wetten voortbrengt die alle zaken regelt, en het leven wordt hervat volgens zijn leiding en wetgeving. Hizb ut Tahrir draagt de boodschap uit naar de niet-moslims, en nodigt hen uit Islam te aanvaarden als zijnde een credo dat het verstand overtuigt, en in overeenstemming is met de aard (*fitra*) van de mens, en als zijnde oordelen (*ahkaam*) die de zaken van de mens regelen en zijn gedrag (*soeloek*) ordening geven.

Dit is wat Hizb ut Tahrir wilt bereiken. Derhalve heeft Hizb ut Tahrir een intellectuele, maatschappelijke en politiek alomvattende, visie geadopteerd. Daarnaast draagt ze een universeel, compleet beschavingsproject uit, en streeft ze na dit te bereiken middels intellectuele en politiek wijze.

De methode ter verandering van Hizb ut Tahrir

De methode (*manhadj*) ter verandering van Hizb ut Tahrir is een consequente, onveranderlijke methode waarop Hizb ut Tahrir zich baseert en omvat tevens de gewenste verandering; namelijk verandering van de mens (*al insaan*), verandering van de samenleving (*al moedjtama*), en verandering van regering (*al hoekm*).

1. De verandering van de mens

Allah (ﷻ) heeft de mens geschapen en heeft in de mens instincten (*gharaa'iz*) en organische behoeften (*haadjaat oel 'oedwiyya*) geplaatst welke hem aanzetten tot gedrag om dezen te bevredigen. De instincten en de organische behoeften in de mens zetten hem aan tot het neigen naar bepaalde dingen en het ondernemen van bepaalde handelingen, dan wel tot het afzien van bepaalde dingen en handelingen.

De mens beschikt over drie instincten:

- Het overlevingsinstinct (*ghariezat oel baqaa*). Deze manifesteert zich in angst, de voorliefde tot bezit, de liefde voor het eigen volk en dergelijke;
- Het voortplantingsinstinct (*ghariezat oen naw'*). Deze manifesteert zich in de drang tot seksueel contact, moeder- en vaderschap, de drang naar het redden van iemand in nood en dergelijke;
- Het aanbidtingsinstinct (*ghariezat oet tadayyoen*). Deze manifesteert zich in het verheiligen en het gevoel van beperktheid, machteloosheid en behoefteigheid.

Tot de organische behoeften behoren alle zaken die benodigd zijn voor het menselijke lichaam om de vitale functies te vervullen en in leven te blijven, zoals eten, drinken, slapen, ademen, en dergelijke.

Het gedrag van de mensen in het leven, ofwel de handelingen die resulteren uit de bevrediging van zijn organische behoeften en instincten, zijn verbonden met zijn concepten over de materie en het leven. De concepten inzake de materie, zoals het concept dat water drinkbaar is, vlees eetbaar en een steen bijvoorbeeld niet, dirigeren de mens naar de materie welke vereist is voor bevrediging. De concepten over het leven bepalen daarentegen bij de mens de wijze van bevrediging. Met andere woorden ordenen zij voor hem het bevredigingsproces

zelf en weliswaar door de verklaring van hetgeen geoorloofd (*djaa'iz*) en ongeoorloofd (*mamnoe'a*) is, en wat vrijgelaten (*moebaah*) en verboden (*mahdhoer*) is.

De concepten omtrent de materie, zijn oordelen en overtuigingen die voortkomen uit het besef van de mens dat zich baseert op de specifieke kenmerken van de materie, of deze geschikt zijn ter bevrediging van de behoeften of niet. Daarom kan gesteld worden dat deze concepten eender zijn onder de mensen; het oordeel komt namelijk voort uit de dingen zelf en haar onderwerp. De eigenschap van vlees bijvoorbeeld is dat het behoort tot één van de zaken die de honger stilt. Dit is van de zaken die van te voren worden waargenomen door de mens, hierover bestaat geen verschil van mening.

Echter de concepten over het leven zijn oordelen en overtuigingen, en komen niet voort uit de materie en haar specifieke kenmerken, maar hangen samen met de wijze waarop de materie wordt gebruikt. Met andere woorden is het gerelateerd aan het feit of de materie wel of niet is toegestaan voor bevrediging. En deze concepten over het leven, zijn verschillend onder de mensen, daar de visies onder de mensen verschillen inzake het al dan niet verrichten van een bepaalde handeling.

Tevenswanneer het gedrag (*soeloek*) van de mens in het leven verbonden is met de concepten (*mafaahiem*) over het leven, is het noodzakelijk alvorens we het gedrag van de mens veranderen, zijn concepten eerst te veranderen. Allah (جله) zegt:

[إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ]

*"Allah verandert de toestand van een volk niet voordat
zij hetgeen in hun hart is
veranderen."*

(VBK soera ar Ra'd 13, aaya 11)

Op grond hiervan streeft Hizb ut Tahrir ernaar om de mens te veranderen en deze mens intellectueel te verheffen middels het veranderen van zijn concepten over het leven. Dit, omdat het gedrag van de mens in het leven, aangestuurd wordt door zijn concepten over haar. De enige manier om de concepten over het leven bij de mens te veranderen, is middels het veranderen van zijn intellectuele basis ofwel zijn credo; want dit is de essentiële basis voor zijn ideeën en zijn

concepten over het leven. Hieruit vloeien volledige systemen en haar visie voort. Tevens worden hiervan de maatstaven en principes (*qawaa'id*) genomen waarmee onderscheid gemaakt wordt tussen materiele zaken en kwesties, en worden aan de hand hiervan beoordeeld.

2. De verandering van de samenleving

Feitelijk bestaat de samenleving uit een groep mensen met onderlinge relaties. Alleen een groep mensen is nog geen samenleving, maar enkel een groep mensen. Wat een samenleving vormt en wat zich van andere samenlevingen onderscheidt, zijn de onderlinge relaties. Immers zijn de mensen in elk land nog altijd gewoon mens. Dat wil zeggen dat zij persoonlijkheden van het menselijk ras zijn waarbij de ene groep zich niet van de ander onderscheidt, behalve in hun relaties.

De realiteit van een samenleving in detail is een groep mensen (*naas*), ideeën (*afkaar*), emoties (*masjaa'ir*) en systemen (*andhima*). Deze vier zaken vormen de samenleving. Dit, omdat de relaties voortkomen uit het (gemeenschappelijk) belang (*maslaha*). Wanneer er een belang bestaat, volgt een relatie, dit in tegenstelling tot wanneer er geen belang zou zijn. De afwezigheid van het belang betekent dat er geen relatie bestaat. Het belang is gebaseerd op de ideeën over een kwestie of zaak, of deze zaak of kwestie nu een belang betreft voor een persoon of juist niet. Wanneer de ideeën van de mensen overeenkomen inzake wat al dan niet een belang is, dan is er plaats voor een relatie tussen deze mensen. In tegenstelling tot wanneer dit niet het geval zou zijn. Wanneer de ideeën niet eender zijn inzake wat al dan niet een belang betreft, is er geen ruimte voor een relatie, dit omdat wat de ene als belang wordt beschouwd, door de ander als iets slechts kan worden gezien. Om deze reden wordt er op dat moment geen relatie tussen de twee tot stand gebracht.

Wat de relatie dus doet ontstaan, is de overeenkomst van de ideeën van beide partijen dat een bepaalde zaak een belang inhoudt voor beiden. Dit is een eerste voorwaarde voor een relatie. Dit alleen is echter niet voldoende. Een tweede is dat de emoties jegens dit belang in overeenstemming dienen te zijn; hun blijdschap, hun woede, hun goedkeuring, hun afkeuring en alle andere uitingsvormen van gevoel, zijn in overeenstemming tot een bepaalde zaak. En wanneer een relatie ontstaat zonder dat de emoties in overeenstemming zijn, kan de relatie niet standhouden, zelfs als de ideeën eender zijn. Dit, omdat een idee pas een idee kan zijn wanneer dit in de realiteit plaats kan hebben. Met ander woorden, het kan pas een concept zijn wanneer dit gekoppeld wordt aan de emoties.

Er kan dus gesteld worden dat de relatie bestaat uit de ideeën en emoties die één zijn. Deze relatie kan echter pas bestaan, en kan pas vruchtbaar zijn, wanneer er systemen bestaan die de relaties tussen de mensen ordenen, waarborgen en waarnemen. De aanwezigheid van een relatie is pas tastbaar en vruchtbaar niet enkel wanneer de ideeën en de emoties één zijn, maar een eenheid van systemen bestaat welke dit belang ordening geeft.

Daarom is het veranderen van de samenleving niet mogelijk middels het veranderen van haar individuen, noch middels het veranderen van haar instituties, noch middels het veranderen van haar machthebbers of ministers. Het veranderen van de samenleving kan enkel middels het veranderen van de heersende relaties in de samenleving, dus middels verandering van de ideeën, emoties en de systemen in de samenleving.

De enige manier om een samenleving te veranderen is middels de aanwezigheid van een politiek-ideologische structuur (*koetla*), ofwel een partij welke gebaseerd is op een ideologie die een alomvattend idee heeft; een verstandelijk politiek credo met gedetailleerde oplossingen voor de problemen van de mens, de samenleving en de staat. Deze zou tevens de manier aan moeten geven waarop de oplossingen worden geïmplementeerd in het leven, en hoe het credo behouden en beschermd kan worden, en tevens hoe de ideologie dient te worden uitgedragen. Deze partij, na voorbereiding van haar leden met hetgeen zij nodig hebben aan cultuur (*thaqaafa*) om de verandering te bewerkstelligen, onderneemt actie om haar alternatieve ideeën te verspreiden, en een positieve publieke opinie jegens haar ideeën en haarzelf te vormen, op basis waarvan nieuwe algemene gebruiken voortkomen. Dit, opdat de mensen de ideeën van de partij omarmen en aannemen, en het idee hun eigen idee wordt, waarop de mensen het leiderschap (*qiyaada*) aan de partij overdragen.

Daarom streeft Hizb ut Tahrir ernaar haar idee, wat de Islamitische ideologie is, een plaats te laten hebben in de samenleving opdat de mensen dit omarmen en accepteren en werken om haar tot de enige ordenaar te laten worden van de relaties.

3. De verandering van de regering

De realisatie van de door de partij geadopteerde ideeën en meningen, ofwel de realisatie van de ideologie binnen de samenleving kan niet slagen zonder een staatsmacht, die zorg draagt voor de ideologie en deze in de samenleving, de staat en het leven ten uitvoer brengt. Hierdoor is het voor de partij onontbeerlijk

---

de heerschappij op te eisen en naar haar overname te streven. Dit is omdat dit haar methode is, om de door haar geadopteerde ideeën te verwezenlijken en haar in een praktisch bestaande realiteit om te zetten.

In sommige samenlevingen is de heerschappij gebaseerd op de macht van het volk oftewel de heerschappij is in handen van het volk, en zij kiest degene door wie zij zichzelf wil laten leiden. Daarnaast is de populariteit van het idee onder het volk de maatstaf voor het al dan niet verkrijgen van de macht. Echter in sommige andere samenlevingen, zoals de landen van de moslims van tegenwoordig, is de macht in handen van een specifieke groep mensen, zoals de legerofficieren. Derhalve is de populariteit onder de menigten niet voldoende om de macht over te nemen. Zodoende is het noodzakelijk voor degene die de macht wil overnemen, om de steun (*noesra*) te krijgen van deze groep die de macht in handen heeft.

Dientengevolge werkt Hizb ut Tahrir in de landen van de moslims om een basis te vormen onder de menigten, en tegelijkertijd probeert de partij de steun te krijgen van degenen die de daadwerkelijke macht in handen hebben. Opdat zij de macht overdragen en het credo geïmplementeerd kan worden in de samenleving, de staat en het leven, en de macht teruggeeft aan de *Oemma* waardoor zede beheerder wordt van haar eigen macht.

Het Werk van Hizb ut Tahrir

Het werk van Hizb ut Tahrir bestaat uit het uitdragen van de Islamitische *da'wa* om de corrupte realiteit van de samenleving te veranderen in een Islamitische samenleving. Dit wordt gedaan middels het veranderen van de ideeën die zich erin bevinden tot Islamitische ideeën, opdat dit een publieke opinie wordt bij de mensen, en opdat de concepten hun bewegen naar de implementatie hiervan, en er gewerkt wordt op een manier die hiermee in overeenstemming is. Verder werkt Hizb ut Tahrir voor de verandering van de emoties opdat deze zich tot Islamitische emoties ontwikkelen; hetgeen accepteren wat Allah (ﷻ) accepteert en hetgeen afwijzen wat Allah (ﷻ) afwijst. Daarnaast werkt de partij aan het veranderen van de relaties opdat de relaties tot Islamitische relaties verworden, en in overeenstemming zijn volgens de Islamitische oordelen (*ahkaam*) en oplossingen (*moe'aaladjaat*).

Het werk dat Hizb ut Tahrir onderneemt is politiek werk waarmee de partij de belangen van de mensen behartigd middels de Islamitische oordelen en oplossingen. De nadruk van haar werk is de cultivatie van de *Oemma* aan de hand van Islamitische cultuur om de mensen samen te laten smelten met Islam. Daarnaast bezigt de partij zich met het verwijderen van de corrupte ideologieën, verkeerde ideeën, vermixte concepten, en ideeën en opinies die beïnvloed zijn door *koefr*, bij de *Oemma*. Verder bestaat er bij de partij een sterke nadruk op de politieke en intellectuele strijd.

Het proces van bevrijding van de landen van de moslims van de culturele en economische en de directe militaire kolonisatie, vereist een politieke strijd die inhoudt dat er strijd dient te worden geleverd met de koloniale ongelovige landen die directe militaire aanwezigheid of invloed hebben binnen de landen van de moslims. Om zodoende de *Oemma* te bevrijden van hun hegemonie en invloed, en hen uiteindelijk met de ideologische, culturele, politieke, en militaire wortel en tak te verdrijven uit die landen tezamen met de meeheulende marionettenregimes.

Het proces van verandering van de samenleving, en het realiseren van de renaissance van de *Oemma* en de opbouw van een staat, vereist een cultiveringsproces bij de mensen en bewustwording die het idee, de methode en de basis ervan aansnijden. De partij streeft ernaar de manier van denken bij de mensen te veranderen, evenals de intellectuele basis waarop de mensen hun ideeën baseren, en tevens de ideeën die zij dragen. Dit vereist dat de mensen

degelijke politieke kennis wordt bijgebracht die alle ideeën en oordelen aansnijdt op basis waarvan de partij de samenleving wil opbouwen, of dit nu samenhangt met de economie, samenleving, regering of iets anders. Evenzo vereist dit het aansnijden van de bestaande systemen middels het aantonen van haar corruptie, de slechte zaakwaarneming, en tevens het aantonen van de corruptie en verraad van degenen die deze systemen in stand houden.

Dientengevolge is al het werk van Hizb ut Tahrir politiek en intellectueel werk, vrij van iedere materiële (gewelddadige) activiteit. Dit is omdat het de overtuiging van de partij is dat de renaissance van naties, het bestaan van samenlevingen en de opbouw van staten, niet gerealiseerd kunnen worden middels materiële (ofwel gewelddadige) acties. Het is volgens de op Goddelijke oordelen gestoelde, religieuze overtuiging van de partij dat de activiteiten ter verandering binnen de *Oemma*, en het uitdragen van de Islamitische boodschap, enkel kunnen worden uitgevoerd in navolging van de methode van de Profeet (ﷺ) middels de verandering van de samenleving en de stichting van een staat. Dit is een methode welke vrij is van materiële handelingen, zoals het veelvuldig (*tawaatoer*) is overgeleverd in de *siera* over de Profeet (ﷺ) en zijn overleveringen (*ahadieth*). Zodoende heeft Hizb ut Tahrir haar werk beperkt tot intellectuele politieke handelingen die niet afgewogen worden tegen politieke afwegingen die aan verandering onderhevig zijn. Dit, op basis van intellectuele religieuze overtuiging, en een onveranderlijke methode die geadopteerd en ongewijzigd is gebleven sinds haar oprichting, meer dan vijftig jaar geleden, en nog steeds gebonden is aan deze methode ondanks ontberingen waaronder de partij heeft blootgestaan. Ontberingen zoals haar verbod en vervolging die heeft geleid tot de opsluiting en zelfs marteling van haar leden, vaak eindigend in hun dood.

Het Werk van Hizb ut Tahrir in het Westen

Hizb ut Tahrir onderneemt geen activiteiten in het Westen om de Khilafah daar te stichten, echter werkt ze uitsluitend hiervoor in de landen van de moslims. Daarom voert Hizb ut Tahrir geen activiteiten uit die te maken hebben met regeren in het Westen. De relaties tussen de westerse regeringen en hun onderdanen zijn niet het onderwerp in het streven naar verandering, en er worden geen activiteiten ondernomen om de machthebbers of regeringen van hun tronen te stoten, en hen te vervangen. Dit gebeurt niet middels een staatsgreep, noch middels politieke activiteiten zoals deelname aan verkiezingen of middels steunbetuiging aan een bepaalde partij om de zittende machthebber te vervangen. Tevens roept de partij niet op tot een algemene boycot of protestmarsen omwille van de omverwerping van de machthebbers, of iets dergelijks, in het Westen. Over het algemeen wordt er geen werk verricht dat samenhangt met regeren, noch wordt de stichting van de Khilafah nagestreefd in het Westen.

Hizb ut Tahrir streeft ernaar in het Westen, daarbij vasthoudend aan haar politiek intellectuele methode, de Boodschap van Islam uit te dragen naar moslims door hun begrip omtrent hun credo bij te brengen, hen te cultiveren met hun ideologie en hen te binden aan hun *Oemma* in al haar zaken. Tevens streeft de partij ernaar de Islamitische identiteit van de moslims te behouden, en hun belangen te behartigen middels Islam, en hun verschillende belangen te verdedigen. Tevens streeft de partij ernaar om de Islamitische Boodschap uit te dragen naar de niet-moslims doormiddel van de Islamitische ideologie, overtuigend en intellectueel tentoon te stellen, en deze te presenteren als beschaafd alternatief dat alle noodzakelijke oplossingen voor de problemen van het leven biedt.

De Partijcultuur van Hizb ut Tahrir

Na uitgebreide studie, en onderzoek heeft de partij ideeën (*afkaar*), meningen (*araa'*) en oordelen (*ahkaam*) geadopteerd welke noodzakelijk en bindend zijn voor een partij. Dit, omdat een politieke partij, om überhaupt een partij te zijn, een gedetailleerde visie dient te hebben omtrent de ideeën en de methode. Dit dient als zodanig te bestaan dat deze partij in staat is om de activiteiten te ondernemen die de partij in staat stelt om de gestelde doelen te realiseren. Dit, opdat deze ideeën, meningen en oordelen, duidelijk maken dat Islam een ideologie is dat een credo en systeem omvat welke alle problemen van de mens in dit leven oplost. Al dezen geven de partij een specifiek karakter dat haar in staat stelt de *Oemma* te verenigen binnen het kader van deze ideeën, meningen en oordelen. Dit kan enkel geschieden wanneer deze ideeën, meningen en oordelen als juist worden beschouwd, en door de *Oemma* gedragen worden tezamen met de partij. Om op deze manier de ideeën, meningen en oordelen, ten uitvoer te brengen in de realiteit van het leven, de staat, en de samenleving.

Dit is waarom deze ideeën, meningen en oordelen bekend staan afkomstig van de partij in de landen van moslims, waaronder de Arabische landen, en zelfs wereldwijd.

De partij heeft de verzameling van geadopteerde ideeën, meningen en oordelen, en wat eruit is voortgekomen, samengevat in haar boeken en talloze pamfletten die zijn uitgegeven waarin helder en gedetailleerd uiteengezet wordt wat de partij heeft geadopteerd. Dit, met de bijbehorende gedetailleerde bewijsvoering inzake elk oordeel, mening, idee en concept.

Tot de boeken, die Hizb ut Tahrir heeft uitgegeven, behoren de volgende:

1. Het systeem van Islam
2. De partijstructuur
3. Concepten van Hizb ut Tahrir
4. Het economisch systeem van Islam
5. Het sociaal systeem van Islam
6. Het regeringssysteem in Islam
7. De instituties van de Khilafah Staat
8. Politieke concepten
9. De Islamitische Staat
10. Fondsen in de Khilafah
11. Denken

12. Spontaniteit in het denken
13. De Islamitische Persoonlijkheid
14. Het strafrechtssysteem
15. Politieke kwesties (De bezetting van de moslimlanden);
16. De basis van het opleidingsprogramma in de Khilafah staat;
17. De onvermijdelijke botsing der beschavingen.

De Cultuur van Hizb ut Tahrir

Definities

- Denken, het verstand en besef, hebben allen dezelfde betekenis, dit is: “*Het overbrengen van het feit d.m.v. de zintuigen naar de hersenen met behulp van voorkennis waarmee het feit wordt verklaart..*” Om het denkproces te voltooien of om te kunnen redeneren dienen er vier vereisten aanwezig te zijn, deze zijn: de aanwezigheid van een feit (*waaq’i*), een gezond verstand (*dimaaghoen saalih*), zintuigen (*hiss*) en voorkennis (*ma’loemaat saabiqa*). Deze vier zaken dienen allemaal aanwezig zijn, zodat het denkproces – dus het denken, verstand of redeneren – kan plaatsvinden.
- Beschaving (*hadhaara*) is de verzameling van concepten over het leven. Met welvaart (*madaniyya*) bedoelt men daarentegen de materiële, waarneembare zaken, die in het dagelijks leven worden gebruikt. De Islamitische beschaving onderscheidt zich hierdoor van de westerse of de communistische, omdat ieder van dezen een eigen levensvisie heeft, die zich van alle andere beschavingen onderscheidt. Bij welvaart gaat het erom, dat als zij specifiek (*gaas*) is, zij niet mag worden overgenomen - zoals een schilderij en beelden van levende schepsels. De reden hiervoor is dat de Islamitische beschaving het verbiedt standbeelden te maken. Evenals verbiedt zij het tekenen van alles dat een ziel heeft. De westerse beschaving daarentegen en ook de communistische, staan dit wel toe en verbieden dit niet. Wanneer, echter de welvaart uit de wetenschap voortkomt en alles wat hieruit voortvloeit, zoals uit de industriële ontwikkeling, dan is zij van universele aard en voor alle mensen bruikbaar. Daartoe behoren de moderne transportmiddelen, zij het vliegtuigen, schepen of auto’s, de industrie en landbouwmachines, productiemiddelen, de benodigdheden voor moderne oorlogvoering evenals alles dat het menselijke verstand heeft voortgebracht aan uitvindingen en ontdekkingen, wat uit wetenschappelijk verloop en industriële ontwikkeling is geresulteerd. Hiertoe behoren bijvoorbeeld, de computer en dergelijke. Al deze zaken gelden niet specifiek voor een bepaalde beschaving, een natie of een specifieke religie. Veeleer staan zij ter beschikking tot de gehele mensheid, daar zij niet met een beschaving of levensvisie verbonden zijn.
- De *Oemma* is een groep mensen, die aan één gemeenschappelijk credo is gebonden, waaruit een systeem voortvloeit. De Islamitische *Oemma* is

verbonden met het islamitisch credo. Uit het islamitisch credo vloeien Islamitische wetten voort waardoor de moslims één *Oemma* vormen.

- Een samenleving (*moedjtama'a*) is een groep mensen, waaruit permanente relaties voortvloeien. Een aantal individuen alleen vormt een groep. Ontstaan tussen deze personen permanente relaties, dan vormt zij een samenleving. Ontstaan er tussen hen echter geen permanente relaties, dan blijft ze een groep en vormt zij geen samenleving. Wat een groep mensen tot een samenleving maakt, zijn de permanente relaties, die onderling ontstaan.
- Geloof (*iemaan*) is een vaste overtuiging wat overeenstemt met de realiteit en gebaseerd is op welomlijnde bewijsvoering (*daliel*). Vloeit de overtuiging niet voort uit bewijs, dan is er geen geloof, daar zij in dit geval niet zeker (*djazm*) is. Daarnaast kan zij enkel zeker zijn, wanneer zij uit een definitief (*qat'ie*) bewijs voortkomt. Derhalve moet het bewijs voor het basisidee (*'aqieda*) definitief en niet een veronderstelling (*dhann*) zijn. Het Islamitische basisidee is de getuigenis, dat er geen God buiten Allah (ﷻ) is en dat Mohammed (ﷺ) de Profeet van Allah (ﷻ) is. Een getuigenis kan enkel als zodanig gelden, wanneer zij uit definitieve kennis, zekerheid en ware erkenning voortkomt. Zij mag niet uit veronderstellende vermoedens voortkomen, omdat vermoedens geen kennis en geen zekerheid bevatten.
- Islam is de geloofsovertuiging, die Allah (ﷻ) aan Mohammed (ﷺ) heeft geopenbaard, om de relatie die de mens met zijn Schepper, met zichzelf en met zijn medemens heeft, te ordenen.

De methode ter kennisvergaring

- De methode, waardoor dingen begrepen worden, is dezelfde methode, waarmee het verstand werkt om ideeën te ontwikkelen. Met andere woorden is het de manier, waarop het verstand ideeën voortbrengt, en dit is de methode van denken (*tafkier*). De rationele ofwel de verstandelijke denkmethode heeft een eigen onderzoeksmethode, die wordt gebruikt om de waarheid van een onderzochte zaak te begrijpen. Daarbij wordt het waargenomen feit met behulp van de waarnemingsorganen overgebracht naar de hersenen, waar door middel van de aanwezige voorkennis, het feit wordt verklaard. Zo kunnen de hersenen hierover een oordeel genereren. Het komen tot dit oordeel is het denken ofwel het verstandelijk verklaren. De verstandelijke denkmethode wordt op verschillende manieren gehanteerd: bij het onderzoeken van materiële stoffen, zoals bijvoorbeeld in de natuurkunde,

bij het onderzoeken van een idee, zoals bijvoorbeeld geloofsovertuigingen, bij gerechtelijke onderzoeken en evenals bij tekstverklaring, zoals in het geval van een onderzoek in jurisprudentie (*fiqh*) of literatuur. Deze denkmethode is de natuurlijke denkmethode en oorspronkelijke methode voor het verkrijgen van begrip. Uit dit proces vloeit het redeneren voort, dat wil zeggen het daadwerkelijk verklaren van zaken. Dit maakt het de mensen mogelijk – in zijn capaciteit als mens – om te begrijpen met betrekking tot een willekeurige zaak, welke hij wil begrijpen.

- De wetenschappelijke denkmethode is een methode die gehanteerd wordt om tot de realiteit van het onderzochte onderwerp te komen, en deze te begrijpen. Dit wordt gedaan middels het verrichten van proeven bij het te bestuderen object. Deze denkmethode kan enkel bij het onderzoeken van materiële stoffen worden toegepast, maar niet bij het onderzoeken van ideeën, daar zij enkel op experimenteel wetenschappelijk gebied geldig is. Hierin wordt het te onderzoeken object onderworpen aan bepaalde condities die niet haar initiële condities zijn. Deze afwijkende condities worden vergeleken met de initiële condities waaruit een tastbaar, materieel resultaat voortkomt. Hetgeen plaatsvindt in laboratoria is hier een voorbeeld van. Het resultaat, dat men uit de wetenschappelijke methode verkrijgt, is veronderstellend van aard, daar het de mogelijkheid van onjuistheid in zich verbergt. De mogelijkheid tot mislukking bij de wetenschappelijke methode is om deze reden onderdeel van haar principes, zoals het binnen de richtlijnen van wetenschappelijke onderzoeken staat vastgesteld. Deze denkmethode is een onderdeel van de verstandelijke methode, en vormt niet de essentie van het denken, daar het een resultaat is van het denken. Het vaststellen van deze denkmethode als fundament van denken is onmogelijk, daar zij niet de oorsprong van het denken is, waarop voortgeborduurd kan worden. Zij belichaamt veelmeer een tak van denken; een tak van de verstandelijke denkmethode. Gebruikt men dit als fundament, dan worden de meeste oordelen en feiten van een onderzoek uitgesloten. Dit zou leiden tot talrijke (wetenschappelijke) oordelen, die niet worden onderbouwd en geen waarheden bevatten. Dit, ondanks dat dezen waarheden bevatten, en waarneembaar zijn in de realiteit.
- Het denken (*tafkier*) over de waarheid is feitelijk gezien; het toepassen van denken op de realiteit (*waaqi'*). Komt het overeen met de realiteit, dan betreft het een waarheid. Weerspreekt zij deze, dan betreft het een onwaarheid. Het denken over de waarheid is voor alle mensen noodzakelijk; voor individuen, volkeren en naties. Dit geldt voor een ieder die verantwoordelijkheid draagt, hoe klein deze verantwoordelijkheden ook mogen zijn. Ideeën zijn namelijk vaak de oorzaken voor fouten en misverstanden. Derhalve dient men een idee

niet gelijk als waarheid te accepteren. Veelmeer dient men haar als louter een willekeurig idee te accepteren. Vervolgens dient men dit idee af te meten aan de realiteit waarnaar dit idee verwijst. Stemt zij overeen met de realiteit, dan betreft het een waarheid. Weerspreekt zij deze echter, dan bevestigd ze geen waarheid, maar slechts een willekeurig idee.

Het credo (*al 'aqieda*)

- Het islamitische credo is het geloof (*iemaan*) in Allah (ﷻ), Zijn engelen, Zijn Boeken, Zijn Boodschappers, en in de Dag des Oordeels, en dat het lot en de voorbestemming (*qadaa wal qadr*), zowel goed (*gair*) als kwaad (*sjarr*) afkomstig zijn van Allah (ﷻ).
- Het islamitisch credo is de basis van Islam, de basis van zijn visie op het leven, de basis van de Staat, de basis van de grondwet en alle wetten, en de basis van alles wat eruit voortkomt of erop is gebaseerd aan Islamitische ideeën, oordelen en concepten. Het is een intellectueel leiderschap, een intellectuele basis. Daarnaast is het een politiek credo, want de ideeën, oordelen, meningen en concepten, die eruit voortvloeien of erop gebaseerd zijn, relateren met de wereldse zaken en de ordening ervan evenals zijn zij gerelateerd met het hiernamaals.
- Politiek (*siyaasa*) is het behartigen van de belangen van de *Oemma*, zowel intern (binnenland) als extern (buitenland), en geschiedt middels de Staat en de *Oemma*. De Staat neemt het initiatief in de praktische belangenbehartiging, en de *Oemma* ziet toe op het ter verantwoording roepen van de Staat. De interne belangenbehartiging van de *Oemma* is middels de binnenlandse implementatie van de ideologie, en dit betreft de binnenlandse politiek. De externe belangenbehartiging van de *Oemma* houdt in; de relatie met de andere staten, volkeren en naties, en de verspreiding van de eigen ideologie naar de rest van de wereld, en dit is de buitenlandse politiek. Het begrijpen van de buitenlandse politiek is een cruciale zaak omwille van het behoud van de entiteit van de Staat en de *Oemma*, en is een essentiële zaak omwille van het uitdragen van de *Da'wa* naar de rest van de wereld. Daarnaast is het een activiteit welke cruciaal is ten aanzien van de ordening van de relaties tussen de *Oemma* en andere naties op een correcte manier.
- Politiek is niet de kunst der mogelijkheden en ook niet de keuze uit de beste der mogelijkheden. Politiek is veelmeer de actieve beïnvloeding van de mogelijkheid, om het op de manier te veranderen, zoals men wil, afgezien

van wat de visie van de mensen hierover is, en afgezien van wat gemakkelijker dan wel moeilijker is.

- Politiek is eerlijkheid en geen leugen. Hetgeen wat het niveau van de politiek bepaalt is de mate waarin men in staat is zich over de beoogde doelen uit te drukken, of de mate waarin men de beoogde doelen wenst te camoufleren achter de waarheid. En wanneer men dit laatste doet, men dus het leugen als waarheid weet te camoufleren, dan verliest de politiek het niveau van het concept van politiek in haar essentie en ware betekenis.

De ideeën met betrekking tot regeren

- De Khilafah is een algemeen leiderschap voor alle moslims in de wereld, welke de *Sjari'a* ten uitvoer brengt en *da'wa* uitdraagt naar geheel de wereld. Het is een *Imaama*, wat hetzelfde betekent als Khilafah.
- De Khilafah is een contract van instemming en keuze. Dit, omdat daarbij een eed van trouw (*bai'a*) afgelegd is aan degene die er recht op heeft gehoorzaamd te worden van onder de mensen van autoriteit. En het is noodzakelijk dat degene die de eed van trouw ontvangt, op vrijwillige basis deze trouw aanvaardt, en dat degene die de eed van trouw geeft, dit zonder enige dwang doet. Wanneer een kandidaat voor de post van Khalifah zijn kandidatuur afwijst, is het niet toegestaan hem ertoe te dwingen, en dient een ander gezocht te worden. Evenzo mag de eed van trouw niet afgenomen worden van de mensen onder dwang en pressie. Wanneer dit wel het geval is, dan wordt het contract als onjuist beschouwd omdat ze een contract van instemming en keuze is. Dwang en pressie is hierbij niet toegestaan zoals dit van toepassing is bij elk willekeurig contract.
- Het systeem van regeren is gebaseerd op vier pilaren:
  1. De soevereiniteit (*siyaada*) behoort aan de *Sjari'a* en niet aan het volk;
  2. De autoriteit (*soeltaan*) ligt in handen van de *Oemma*;
  3. Het benoemen van één Khalifah is een verplichting (*fardh*) voor alle moslims;
  4. De Khalifah heeft het exclusieve recht om Goddelijke Oordelen te adopteren.
- Het verschijnsel regeren kenmerkt zich door twee zaken: het eerste is de wetgeving (*Sjari'a*), en het tweede is de autoriteit (*soeltaan*). In het democratisch systeem vormen beiden één en dezelfde entiteit, en zijn beiden

in handen van de natie en het staatsapparaat. Voor wat betreft Islam, zij beschouwt het regeren als autoriteit en heeft dit in handen van de *Oemma* geplaatst. De wetgever in Islam is Allah (ﷻ) en de *moedjtahidien* (geleerden van jurisprudentie) verklaren Zijn (ﷻ) wetten aan de hand van de openbaringen (*wahie*) die van Hem (ﷻ) afkomstig zijn. Het regeringssysteem, ofwel het aanstellen van een Khalifah, de eisen die aan hem worden gesteld, zijn medewerkers, enzovoort, komen voort uit de wetgeving en niet vanuit regeren. Met andere woorden, de oordelen met betrekking tot het regeren komen voort uit de wetten, en die zijn aan Allah (ﷻ) en niet aan de *Oemma*. De mensen hebben geen keuzevrijheid in het regeringssysteem, en zijn verplicht deze uit de *Sjari'a* te nemen.

- Het verschil tussen democratie en *sjoera* (consultatie) is dat democratie een regeringssysteem is dat gebaseerd is op verkiezingen waarin vertegenwoordigers worden gekozen voor het volk, die namens het volk oordelen en wetten uitvaardigen. Dit betekent dat de soevereiniteit tot het volk behoort. *Sjoera* echter, is een islamitisch concept dat niets van doen heeft met oordelen en het uitvaardigen van wetten. De soevereiniteit in Islam is aan de Wetgever (ﷻ), en ligt niet bij het volk. *Sjoera* is enkel toegestaan in vier zaken aangaande het leven, waarin niet de mening van de meerderheid wordt aangenomen, behalve in één van de vier. Dit is de mening waarin gevraagd wordt een bepaalde actie te ondernemen. Echter bij zaken waarover nagedacht dient te worden, wordt enkel gekeken naar het (meest) juiste oordeel. Zaken met betrekking tot definities, daarin wordt de overeenstemming met de realiteit gehanteerd. Voor zaken die samenhangen met Goddelijke oordelen gelden de Goddelijke oordelen zelf als maatstaf. Het kiezen van de regent is een zaak die valt onder de categorie van het ondernemen van actie, en is derhalve een kwestie waarbij de mening van de meerderheid van belang is. Dit betekent dus dat de autoriteit in handen ligt van het volk; de *Oemma* kiest wie er over haar regeert. Dit betekent daarentegen niet dat de soevereiniteit bij haar ligt.

De ideeën met betrekking tot economie

- Vanuit islamitisch oogpunt ligt het economische probleem in de verdeling van bezittingen en diensten over de burgers. Met andere woorden ligt het economische probleem in de verdeling en niet in de productie van producten.
- De economische politiek zijn de oordelen op basis waarvan de zaken van de mens worden geordend. De economische politiek in Islam is niets anders dan

de garantie op algehele bevrediging van de fundamentele behoeften van elk individu. De volledige bevrediging van de basisbehoeften wordt tot het uiterste mogelijk gemaakt in ogenschouw nemend dat het individu in een bepaalde samenleving verkeert met een specifieke levensstandaard. De economische politiek beschouwt dus een ieder individu apart, en niet als een groep mensen die in een bepaald land woont. Het individu wordt in de eerste plaats als mens beschouwd waarvan alle essentiële behoeften dienen te worden bevredigd, en tenslotte als individu dat persoonlijke aanvullende behoeften benodigd, voor zover dit mogelijk is. Tegelijkertijd wordt het individu beschouwd als onderdeel van een groter geheel, gebonden aan anderen middels bepaalde relaties die volgens bepaalde regels bepaald zijn. Zodoende houdt de economische politiek niet in dat enkel de levensstandaard van een ieder individu verhoogt dient te worden zonder te kijken naar het profijt van een ieder individu in het leven. Tevens is het doel van de Islamitische economische politiek niet het louter creëren van weelde en de mensen zelf te laten bepalen wat zij ervan kunnen nemen, zonder het recht op leven voor eenieder te garanderen, wie het ook moge zijn. De economische politiek is slechts het oplossen van de fundamentele problemen van elk individu vanuit de visie dat deze een mens is die leeft volgens bepaalde relaties. En dat het mogelijk gemaakt wordt zijn levensstandaard te verhogen en voor zichzelf binnen een specifieke levenswijze, zijn welvaart te bereiken.

- Enkel de goud- en zilverstandaard is in staat, de valutaproblemen en de sterke inflatie, waaronder de wereld te lijden heeft, te doen verdwijnen. Alleen dit stelsel kan de monetaire rust brengen, de prijzen laten stabiliseren, en de internationale handel laten bloeien. En enkel met het zilver- en goudstelsel kan er een einde worden gemaakt aan de hegemonie van Amerika en haar dollar op het internationale monetaire vlak, de internationale handel, en de wereldeconomie. Met de terugkeer van de waarde van de edelmetalen zal de dollar elke waarde en invloed op de wereld verliezen.

De ideeën met betrekking tot sociale aangelegenheden

- Allah (ﷻ) schiep de mens als man en vrouw met een specifieke aard, die zich van de dieren onderscheidt. Zo is zowel de vrouw als ook de man een mens. In het mens zijn, onderscheiden zij zich niet van elkander. Ook is geen van beide in deze eigenschap tegenover de ander bevoorrecht. De Schepper bereidde hen op de juiste manier voor, het leven als mensen te leiden en maakte het tot hun vastgestelde lot, gezamenlijk in een samenleving te leven. Het voortbestaan van de mens is daarmee ook afhankelijk van hun samenkomst in iedere willekeurige samenleving. Het is niet toegestaan om de

een verschillend te beschouwen ten opzichte van de ander, omdat beiden mensen zijn die over alle specifieke eigenschappen van het menszijn en het leven beschikken.

- De vrouw wordt datgene gegeven wat haar toekomt aan rechten zoals de man, en zij wordt verplicht evenals de man haar plichten na te komen, behalve datgene wat de Islam specifiek voor de man dan wel vrouw heeft gemaakt. De vrouw heeft het recht handel te drijven, op het land te werken, actief te zijn in de industrie, het aangaan van arbeidsovereenkomsten, al het toegestane te bezitten. Ze kan haar kapitaal zelf, onafhankelijk laten toenemen, en ze wordt in staat gesteld alle zaken in het leven zelf te organiseren.
- Het huwelijksleven is een leven van geruststelling en vriendschappelijke samenkomst. De dominantie van de man over de vrouw is er een van verantwoordelijkheid, en niet van macht. Haar trouw is een verplichting op haar zoals het de man verplicht is haar op de juiste wijze van financieel onderhoud te voorzien.

De ideeën met betrekking tot staatsburgerschap

- Staatsburgerschap betekent loyaliteit tegenover de Staat (*dawla*) en zijn systeem (*nidhaam*) en het betekent ook het aanvaarden van het domein van *Daar oel Islam* onder de autoriteit van Islam als permanente verblijfplaats.
- De band, die de moslims met elkaar verbindt, is het islamitisch credo. De band, die het staatsburgerschap met elkaar verbindt, is echter het staatsburgerschap en *niet* het credo. Ieder, die het staatsburgerschap bezit, heeft dezelfde rechten en plichten tegenover de staat – of hij nu moslim is of niet. Wie het staatsburgerschap niet bezit, heeft geen rechten en ook geen plichten tegenover de Staat. Een handelaar, die het staatsburgerschap bezit, mag zijn handelswaar zonder bezwaar importeren en exporteren, ook wanneer hij een niet-moslim is. Daarentegen mag een handelaar, die het staatsburgerschap niet bezit, alleen met toestemming zijn goederen importeren, zelfs wanneer hij moslim is.
- De *dhimmi's*, wier burger zijn van de Islamitische Staat, hebben zoals alle anderen recht op zaakwaarneming, bescherming, het verzekeren van de levensvoorziening, een respectvolle behandeling, zacht- en mildheid, en hebben het recht onderdeel te zijn van het leger van de moslims en samen met hen te strijden, ondanks dat dit geen verplichting op hen is. Hen komt

datgene toe wat de moslims toekomt. En voor de heerser, de rechter, in de zaakwaarneming, in de uitvoering van diensten en de bestraffing, worden zij zoals de moslims behandeld; zonder enig onderscheid is rechtvaardigheid voor hen een verplichting zoals dit voor de moslim een verplichting betreft.

Slot

Het is niet onze bedoeling geweest in dit boekje om een gedetailleerde uiteenzetting te geven van de ideeën waarop Hizb ut Tahrir is gebaseerd, de methode die ze hanteert, het doel dat ze nagestreefd en de partijcultuur die de partij zich heeft toegeëigend en toe oproept. De bedoeling was veelmeer, zoals de titel aangeeft, enkel een introductie te laten zijn op basis waarvan de partij begrepen kan worden, en om een algemene indruk te verkrijgen.

Hierbij willen wij van de gelegenheid gebruik maken om te wijzen op het feit dat de juistheid van de gepresenteerde ideeën niet dient te geschieden op basis van haar overeenkomsten of verschillen met het westerse gedachtegoed. Dit dient enkel te gebeuren op basis van de gepresenteerde ideeën en hun juistheid zelf, haar overeenstemming met de realiteit en haar geschiktheid voor de mensheid.

